

“పెరుగుట విరుగుట కొరకే”

(చైతన్య స్రవంతిలో రచన)

హాహా!... హూహూహూ! అబ్బా చలి! అమ్మో చలి! ఏం చెయ్య నేం చెయ్య నేంచెయ్యను! లాభంలేదు. లాభంలేదు...లేదులా... కాదులా!...ఏదికాదు ఏదిలేదు?...ఉహ్హూహ్హూ...చలి!...భంభం... చలి...భంభం...లాలా...లే లే...దుదు!...చలి...

...“కమాన్ గెటవ్ రామావ్!” “ఛన్!షటవ్!మై డియర్ అంతర్ ఆత్మా! అంతర్జంతర్మంతర్...ఆత్మా...పరమాత్మా... ప్రత్యగాత్మా... ఆత్మారామ్... నీకు బుద్ధుందా? చలికాలం ఉద యాన్నే వొంటరిగాణ్ణి లేపచ్చా? నేను చచ్చినా లేవను!”.

...అదేమిటి అదేమిటి? ఛస్తే లేవడమెలాగా?

...చీ చీ!...ప్రొద్దున్నే దుశ్శకునపు...దుశ్శకునమా అప శకునమా? దుర్ ప్లన్ శకునం దుశ్శకునం అనగా చెడ్డ శకునం... అలాగే మరో మాట లాగేద్దాం!...దుర్ ప్లన్ శాలువా...దుశ్శాలువ అనగా చెడ్డ శాలువా!...

...హోల్డాన్ హోల్డాన్! దేర్ యాత్ యె స్లెట్ హిచ్! దుశ్శాలువలు గౌరవ పురస్కరంగా యిచ్చేవి! చెడ్డవైతే ఎందు కిస్తారు? ... దుశ్శాలువకు అమరంలో నిర్వచనం యేముందో చూడాలి!...అంతవరకు మన పరిశోధనని కట్టిపెడదాం!

...అబ్బాచలి!...అబ్బబ్బాచలి!...“లేవయ్యా రామారావు!”... “అబ్బబ్బా! నీ గొడవేమిటోయ్ ఆత్మా! నేనిందాకా చెప్పానా? నే నిప్పుడు చచ్చినా లేవను!” నేనిలాగే యుగాలూ జగాలూ గడ చినా...“అదీ భలే వదుతోందియమకం!...కం కం...కమ్కమ్కమ్! కమాన్ డియర్...” కం కం కం కంగారు నీకేలనే ... నావంక రావేలనే...“లేస్తానా రామా?” ...“అబ్బా లేస్తున్నా ఆత్మా!”...

...ముఖం కడుక్కోగానే కనిపించిన ఆ అప్పరస ఎవరెవ రెవరు?...“ఎవరివో నీవెవరివో ఎవరివో...”ఎవరెవరు? ఇంకెవరు? మై డియర్ డ్రింగర్ల హేమమాలిని...డ్రీంగర్ల...స్వప్నసుందరి... అలనాటి అంజలిదేవి...ఈనాటి నాట్యతార స్వప్నసుందరి... సుందరి సుందరి...“ఓహో సుందరి ఆహో సుందరి”...

...అవునవును! ఆమె స్వప్నజాల హేమమాలిని ఆ వంపు సొంపులు...గ్రాండ్ వంపులు...కెంపులు పోసినా కాని దొరకని వంపులు... మై డియర్ శారదా రమణీ...మణీ! ఈ చలిదినాలలో నీ భర్త వాదిని పుట్టింటికేగ నీకు న్యాయమా?... “న్యాయమా

నామనో నాయకీ?”...ఓహో భలే వచ్చింది...ఒంటివేడి బుర్ర కెక్కుతోంది...ఏం చెయ్యనేం చెయ్యను?...

...“మనకమనక చీకటిలో...మల్లెలోట వెనకాల...మాప టేల కలుసుకో నీ మనస్సెన”...అహో!ఓహో!...“ఈ భంగిమ వచ్చిందా?”...నచ్చదూ నచ్చదూ? ఎందుకు నచ్చదు? కాంచన వండ్రఫుల్! భంగిమ! భంగిమ...రంగైన బంగారు బొమ్మభంగిమ!

“ఒస్తా!వెళ్ళొస్తా! మళ్ళెప్పుడొస్తా?రేపు సందేశకొస్తా”... ఓహో శారదామణీ నువ్వు రావు రావు రావు! “నువ్వు రామారావు!”

“అవునయ్యా! నేను రామారావునే! రావు గోపాలరావు నేం కాదు! మధ్యలో నీ నస ఏమిటంట!” “శారదామణీ! నీ మొగుడి గాడి బాధ నీకేం తెలుస్తుంది?...అబ్బా చలి! ఒంటికి చలి... ఒంటో చలి! ఊపేస్తోంది మనస్సును!... వాణికిస్తోంది నర నరాన్ని...మనసు వానరంలా గంతులు వేస్తోంది!” ఒరేయ్ రామా రావ్! ఏమన్నా వెధవ వేషాలేస్తే మళ్ళీ రంగనాయకమ్మగారు పెళ్ళాలు ఊళ్ళోలేని మగాళ్ళగురించి మరో కథ రాసేస్తుంది జాగరత్!” “...అబ్బే అబ్బే!... ఏం లేదేం లేదు! అటువంటిదేం లేదు!”

...“నీవు లేక వీణ పలుకలేనన్నది. నీవురాక రాధ నిలువలే నన్నదీ”...“నీవు లేక నేనూ నిలవలేక వున్నానూ... నీవు రాక నన్ను చంపుతూవున్నావూ!”...ఓహో! మనమూ పాటలురాయగలం సందేహం లేదు! వెధవది! ఒట్టిపాటలేమిటి? పాటలు, మాటలు, పొటోగ్రఫీ, దర్శకత్వం, కళాదర్శకత్వం, సంగీతదర్శకత్వం...అన్నీ మనం చెయ్యగలం!...“రామారావ్! కోడల జోరు తగ్గించు! అన్నీ నువ్వే చేస్తే చివరలో (భానుమతి వోసారి చెప్పినట్టు!) సినిమాను చూసుకోవడం కూడా నీవొక్కడివే చేయా!”

...“అబ్బా ఆత్మా!... ప్రొత్సాహమిచ్చి ముందుకి నడిపించ వలసిందిపోయి అస్తమానం నువ్విలా వెనక్కి దిగలాగితే నేను ముందుకువెళ్లే దిఎలాగాఅని?”...“అంతరాత్మ’మాటలుఅప్పుడప్పుడు విన్నవాళ్ళు మాత్రమే బాగుపడతారట! కనక యాసారికి ఆత్మకి ‘నో’ చెబ్దాం! మన కలల లోకంలోకి వెళ్ళిపోదాం!...జర్మీ ఛలో!... ఆ!...అన్ని దర్శకత్వాలు నెరుపుదాం!...అది సరే కాని ఆ ఫీల్డు లోకి వెళ్ళడానికి వెనకటికి దుర్యోధనుడు చెప్పినట్టు...అవును ‘దుర్యోధనుడు’ అంటే చెడ్డగా యుద్ధం చేసేవాడనేనా? మరి

లూ దుర్యోధనుడికే 'సుయోధనుడు' అని కూడా పేరున్నట్టుండే! ఏమిటో యీ గందరగోళం అంతా! "సంస్కృతం చదువుకోక పోవడంతో మా చిక్కొచ్చి పడింది"!... ఇది గిరిశం డైలాగుల ఫక్కికాదూ?... కాదేమిటి మక్కికి మక్కి!... ఆ యింతకీ ఆ దుర్, సు, యోధనుడు చెప్పినట్టు సూదిమోసినంతస్థలంకూడా యివ్వటం లేదు ఫీల్డులో వాళ్ళు!... ఆ మాత్రం అవకాశం యిస్తేనా... ఒక వూపు వూసనూ?... "ఒరేయ్ రామారావ్! ఇప్పుడు ఫీల్డులో వున్న వాళ్ళు వొకప్పుడు నీలాగే అనుకుని వుంటారు! అక్కడికి వెళ్ళాక ఆ గాడిలో యిరుక్కుపోయి వుంటారు".

... "అబ్బా ఆత్మా! నా కాంక్షాజ్వాలపై నీరు చిలకరించెద వేలా?"... మన ప్రజ్ఞాప్రాభవాలిలా నూసిపోవలసిందే... ఏ ఇరవై లక్షల లాటరీయో తగిలి మనమే సినిమా తీసేవరకూ అవకాశం లేదు!... "లాకేత్యము దాకు కొమ్ము"... అంతే!

... అమ్మా టిఫిన్ కాఫీ పూర్తయింది! పాన్ షాప్ లో కాదు తెలుగు దేశపు రాజధానిలో ఉండి తెలుగులో మాట్లాడకపోతే ఎలా? 'కిళ్ళీ బడ్డి'లో... 'కిళ్ళీ' తెలుగుమాటేనా? శబ్దరత్నాకరం చూడాలి! సీతారామాచార్యులవారి కాలం నాటికి 'కిళ్ళీ' ప్రాచుర్యంలో వుందో లేదో! లేకపోతే యీమధ్య నిడదవోలు వెంకటరావుగారి అనుబంధంతో ప్రచురించారుగా సీ. యల్. యన్. వాళ్ళు శ. ర.వి. అందులో వుండదా? సాయంకాలం వెళ్ళగానే చూ. శ. ర....

... ఇంతకీ 'పాన్ షాప్' అదే 'కిళ్ళీ బడ్డి'లో వక్కపాడి కొనా లనుకున్నాం గదా... ఒక పాకెట్... ఏది? అదే "ఒక్క త్రివేణి వక్క పాడి పెద్ద పాకెట్ యివ్వండి... ఏక్ త్రివేణి సుపారీ దేవ్!" "అబ్బ! త్రివేణి వక్కపాడికింత డిమాండా?"... "అష్టాష్టా మరే మనుకున్నావ్!" వివిధ భారతిలో ప్రకటన! అడ్వర్టయిజ్ మెంట్... శ్రోతల బుర్రల్లోకి ఆదేశాల్ని తిన్నగా యెక్కించే సాధనం! సాధనం... ధనం సంపాదించడానికి! అడ్వర్టయిజ్ మెంట్ ద్వారానూ, అడ్వర్ టయిజ్ చెయ్యడానికిను! ఒహో! "ఎటుచూసిన చటులాలంకారపు మటుమాములలో"... "కవితా—...నా కవితా!"...

"హలో రావ్! ఏం చేస్తున్నావ్? ఏవీ చెయ్యటంలేదా? సరే! "ఎంటర్ ది డ్రాగన్" మార్నింగ్ షోకు వెడదామా?!... "రావూ?... రావు! నువ్వెందుకొస్తావ్! రాణీ యింటికి వెడతావ్! నువ్వు "రావు"... నువ్వు రావు!"

... వెధవ వెధవవెధవ! వెధవన్నర... అరవెధవ పావువెధవ... చికిలి కళ్ళతో కులికే రాణి యింటికి సెలవురోజు ప్రొద్దున్నే తయారు! ఆఫీసులో రోజంతా చెప్పిన కబుర్లు చాలలేదు! ప్రొద్దుటి నుంచి సాయంత్రండాకా పొగడటం చాలలేదు! ... "ఏం చేస్తాడు!" "తా వలచింది రంభ తా మునిగింది గంగ!" ... కాని మనకు ఆ సంభాషణావకాశమూలేదే!... అవకాశం .. సావకాశం... ఆకాశం ... కాశం... శంకా నహి నహి రక్షతిరే శంకా... నహి నహి! నహి!... పోనీ మనమే పోదాం సినిమాకు...

... "గుడ్మార్నింగ్ సార్! మార్నింగ్ షోకని బయలుదేరా! ... అబ్బే పెద్ద "షోకేం" లేదండి. మామూలుగానే ఉన్నా! షో లేకా? పదోసారి పోలేదండి! ... అష్టాష్టా! మీరు రమ్మంటే రానా?" ... కొంపదీసి ముసలి ముండాకొడుకు, కూడా రమ్మనడు గదా? వాడు పట్టించే జిడ్డు కుక్క సబ్బెట్టి తోమినా వదలదు!"

... అమ్మయ్యా! వీడా పోయింది ... ఆడగారి సోకితేచాలు గురుడు మరి అటు యిటూ చూడడు ... ముక్కుకు ఎవరో తాడు వేసి లాగినట్టే! ... వెధవ! మళ్ళీ మారు పలక్కుండా వెళ్ళి పోయాడు ...

... ఓరీ రామారావూ! నీకు మాత్రం ఆడగారి యిప్పుడు ఇష్టం లేదూ? కదిలే చీరం రెప రెపలను కళ్ళు చించుకు చూస్తావేం?" ...

... "నాకా...నాకా? ఛ! అదేం లేదు! ఆ చీరల డిజైన్లు చూస్తున్నా!"

... "ఏడిశావ్ నీ సంగతంతా నేను కనిపెడుతున్నా! ఆ చీరల డిజైన్లు బదులు కొంగుజారడాన్ని ఆతృతతో గమనిస్తున్నావు! ఒరేయ్! నేను నీ అంతరాత్మని— నన్నే మోసం చేద్దామని ప్రయ త్నిస్తున్నావురా డింగరీ? వాడు కాదు. నువ్వు వెధవవి! పెళ్ళాం యింట్లో లేకపోయేసరికి రోడ్డున పడ్డావు! " ... ననిషి రోడ్డున ..."

"షటవ్! అంతరాత్మవంటూ గౌరవించి వొకసారి కాకపోతే మరోసారేనా నువ్వు చెప్పినట్లు వింటూవుంటే నీకు వొళ్ళుకొవ్వెక్కి పోయి నామీదే అభాండాలు వేస్తున్నావు! ..."

"హహహ! ఓరీ రామారావూ నాకు వొళ్ళులేదురా! నిరా కారుణ్ణి! నీ దేహాన్ని ఆధారం చేసుకున్నా! ... ఆ నీ వాళ్ళే కొవ్వెక్కింది!" ...

"హూ! కనిపించను కదా అని కండ కావరం పెరిగింది నీకు!"

"హహహ! ఇందాక ఓసారి చెప్పా! కండలేదు నాకు! కావరం ఎక్కడిదిరా? అదంతా నీదే! ..."

"అబ్బబ్బా! ఆత్మా! షటవ్ అండ్ గెటాట్ ఫస్ట్! లేని పోని వూహలు నా కంటగట్టి, నూరిపోసి, "బ్రెయిన్ వాష్" చేసి నన్ను దుర్మార్గుడిగా మార్చేద్దామని చూస్తున్నావు! నీ ఆటలింక సాగనివ్వను? గెటాట్. వెళ్ళు! వెళ్ళి ఆ హృదయ కుహరంమధ్యలో "నీ లతో యద మధ్యస్థ విద్యుల్లేఖేవ భాస్వరా" ... తా తలక్రిందు లుగా పడుకో! ఫో ... ఫో ముందు!

... "ఫూల్! నన్నే డబాయించగలననుకున్నాడు! దెబ్బకి దెయ్యం జడుస్తుంది! దైవాంశ సంభూతుణ్ణి అని చెప్పుకునే వీడెంత? ... దెబ్బకిపోయి పడుకున్నాడు. మన అంతరాత్మ నోరే మనం మూయించ లేకపోతే ఎలాసార్!" ...

... ఆయినా మనస్సు చంచలం ... చలం ... అరుణాచలం లోకి కరుణా చలం ... చలం ... కళాప్రపూర్ణ చలం ... కవిగా చలం ... రవిగా చలం ... ఎన్నో వేల హృదయాలలో చలనం కలిగించిన చలం ... చంచలమైన ... చంచలం ... మైడియర్ చంచలా! ఎక్కడున్నావ్? ... ఆ...మనస్సు చంచలమని షణ్మత స్థాపకాచార్య జగద్గురు శ్రీ ఆది శంకరాచార్యులవారినుంచి యీనాటి సూక్తి ముక్తావళి ఆచార్యుల వరకూ ... సూక్తి ముక్తావళి చెప్పడానికి డాక్టరేట్ ఆచార్యులు, పౌరాణిక ఆచార్యులు అని రెండు కేటగిరీలుట! ... వివి గిరి గారేం చేస్తున్నారో?...ఆ ... అందరూ చెప్పారు. అందుకని ఆత్మగాణ్ణి బుకాయించినా, అందులో యే కొంతో నిజముందో నేమోనని చిన్న అనుమానం!...హా! మనకేం ఫరవాలేదు! మనకెంతో ఆత్మబలం, మరెంతో ఆత్మనిగ్రహం ఉన్నాయి! 'ఆత్మ నిగ్రహం' అంటే ఆత్మని నిగ్రహించడమా? ... ఛ కాదు ... మనని మనం అదుపులో పెట్టుకోగలగడం అనుకుంటా. అబ్బా శాన్స్క్రిట్ రాకపోవడం పెద్ద డ్రా బాక్ అయింది!

“పోనీ ఉదయాన్నే రేడియోలో సంస్కృత పఠనం విని నేర్చుకోరాదా?” ...

“ఓయ్ ఆత్మా! నిన్నిన్ని తిట్టినా నన్నొదల లేదా?”

“ఎందుకొదులుతాను? నీ శరీరం ఉన్నంతసేపూ నీలోనే, నీలోనే వుంటా ... నీడలా, తోడులా!”

... జైరా! ఈ ఆత్మకి తెలుగు సినిమాలు చూసి చూసి యమకం చనుక్కులు సినీ డైలాగులు నర నరాన్నా జీర్ణించి పోయాయి! ...

“అదే కాదురోయ్ రామారావ్! నీవీ మధ్య వచన కవిత్వం వెలిగించాలని ప్రయత్నించటంలేదా? అది నాకు మాత్రం రాదనుకున్నావేమిటి!”

“సరే సరే సరే! కాసేపు నోరుమూసుకో! నా ఆలోచనలు వో దారిలో సాగనివ్వక అడ్డం తగులుతావేం!”

ఆ! మనస్సు చంచలం. అది దాని సహజ స్వభావమట. విద్యారణ్యులవారు కూడా చెప్పారు దాని సహజ స్వభావాన్ని నేను మార్చగలనా? రోడ్డుమీద నడుస్తూ కాస్త అటు యిటూ చూసి వుండచ్చు. పెళ్ళాం యింట్లో లేనివాడికి కాస్త కంటి మెరమెర వుండచ్చు!

“అదే! అదే! అదేరా రామా, నేనన్నదీను! కాదని నన్ను డబాయించావు! నా నోరు మూయగలవేమోకాని నీ మానసలోకం నోరు ముయ్యలేవు!”

“ఛవ్! ఒద్దన్నకొద్దీ వెంటబడి వేధిస్తావేం! ఫో లోపలికి పోయి పడుకో మదియ ఆత్మరాజమా!” ...

“తప్పకుంటాలేవయ్యా బాబూ! ఆ బొమ్మనిచూసి నేనేం మైమరచిపోవటంలేదు!” ... “మై” అంటే ‘మెయి’ అంటే శరీరం అయి వుంటుంది. అంటే శరీరం మరచిపోవటం అన్నమాట—అంతేనా?...

అబ్బ! కళ్ళు చెదరగొట్టే సెక్సీ బొమ్మలు...లంగాలతో, లుంగీలతో, స్లీవ్ లెస్ లతో, టాప్ లెస్ లతో...అమ్మాయిల అంద చందాలు...సినిమా లో వుజ్జ్వలంగా, బొమ్మల్లో ఆకర్షణీయంగా... అబ్బా వెన్నులో జలదరింపు, ఒంట్లో చలి ప్రారంభమవుతున్నాయి. ఆ రోడ్డుమూల పందిట్లో రికార్డుల ... “ఎక్కుమామా బండెక్కుమామా” ... “కొట్టుమామాపంపు కొట్టుమామా” ... “ఎందుకంటే ఏమి చెప్పను...ఏమిటంటే ఎలా చెప్పను?” చెప్పను చెప్పను... “అందుకే” ... “అందుకే” ... ఇంకెందుకు? అబ్బా వళ్ళు వేడెక్కి, వేడెక్కి, నరాలు పోటెట్టి, ఎక్కి...ఎక్కి...

“ఎక్కు ఎక్కు సీటీబిస్సెక్కు!” ... సీటీ...టీబిస్సు...టీ టీ టాటా టూ టూ...నిలబడి కాళ్ళు తొక్కుకుంటూ, కుదుపులకు అటు యిటూ వారిగిపడుతూ ... విసుక్కుంటూ ... నీలుక్కుంటూ కుంటూ...ప్రయాణం...ఆడామగా బేధంలేదు... లేదు లేదులే ...

అబ్బా! హాయి! నాముందు నన్ను హత్తుకుని, నావొంటికి మెత్తగా వొత్తుకుని తగిలే ఇసుక తిన్నెల్లాంటి మెత్తని శరీరపు కండలు...నా శరీరపు వేడినిపెంచుతూ...నా నర్నావోణికిస్తూ, నా రక్తపుసోటు పెంచుతూ...అబ్బా...యీ ఆడవాళ్ళు! ... “ఇటీజ్ ఫుమన్ దట్ సెడ్యూస్ ఆల్ మేన్ కైండ్!” ... ఆమె ముందుకు జరగదేం...కొంపదీసి నాలాగే ఆమెకీ? నిజంగానేనా...ఇంకొంచెం దగ్గరకు జరిగిమాద్దాం...సంగతి తేలిపోతుంది!దగ్గరికి...ఇంకొంచెం ...ఇంకొంచెం...ఏమీ అనటంలేదు...అంటేపరపురుష స్పర్శ ఆమెకీ? అంతే అయివుంటుంది. ఎవరూ గమనించటంలేదు! “ఎవరూ చూడటంలేదు, క్షితిజరేఖ వెనుక నిలిచి సీలించే రత్నకంకణ హస్తాన్ని”.

ఓ చెయ్యి బుజంమీదకు మెల్లిగావొదిలిచూద్దాం! ‘స్లో’గా... ‘స్లో’గా ‘లో’గా అబ్బ! జరుగ జారే ఆ నునున ... ఆ గుండ్రదనం... ఆ మెత్తని కండక్రిందకు... “ధైర్యే సాహసే” కానీ...కానీ... మెల్లిగా... మెల్లిగా బుజంమీంచి...

“ఘోల్! ఇడియట్! ఇందాకటినుంచి చూస్తున్నా! వెధవ్వేషా లేస్తావ్! పోలీసుల కప్పజెబుతా! ఏమనుకున్నావో! రాస్కెల్!”

అబ్బ! దవడ పేలిపోయింది! కళ్ళముందు మెరుపులు మెరిసాయి! దవడమీద పిడుగులు కురిసాయి! భలే అయింది! వెధవలా మొహం దించుకుని క్రిందకి దిగిపోయా! బాగా అయింది. కాసల సిందే! సుమతీ శతకంలో చెప్పలేదా? “పెరుగుట విరుగుట కొరకే” అని! ఒచ్చిం దొచ్చింది! బుద్దొచ్చింది! శారదామణి వచ్చే వరకూ మళ్ళీ యిల్లు కదలను! మణీ...అబ్బా! ఈ పన్ను కదులు తోంది... ఊడిపోతుందేమో!...

